



УХВАЛА

КОНСТИТУЦІЙНОГО СУДУ УКРАЇНИ

про відмову у відкритті конституційного провадження у справі за конституційним зверненням громадянки Каніболоцької Ольги Олександрівни щодо офіційного тлумачення положень частини третьої статті 184 Кодексу законів про працю України

м. К и ї в
27 листопада 2013 року
№ 58-у/2013

Справа № 2-60/2013

Конституційний Суд України у складі суддів:

Овчаренка В'ячеслава Андрійовича – головуючого,
Бауліна Юрія Васильовича,
Бринцева Василя Дмитровича,
Вдовіченка Сергія Леонідовича,
Головіна Анатолія Сергійовича,
Гультая Михайла Мирославовича,
Запорожця Михайла Петровича,
Касмініна Олександра Володимировича,
Колоса Михайла Івановича,
Литвинова Олександра Миколайовича – доповідача,
Маркуш Марії Андріївни,
Пасенюка Олександра Михайловича,
Сергейчука Олега Анатолійовича,
Стецюка Петра Богдановича,
Тупицького Олександра Миколайовича,
Шаптали Наталі Костянтинівни,
Шишкіна Віктора Івановича,

розглянув на засіданні питання про відкриття конституційного провадження у справі за конституційним зверненням громадянки Каніболоцької Ольги Олександрівни щодо офіційного тлумачення положень частини третьої статті 184 Кодексу законів про працю України (далі – Кодекс).

Заслухавши суддю-доповідача Литвинова О.М. та дослідивши матеріали справи, Конституційний Суд України

у с т а н о в и в:

1. Громадянка Каніболоцька О.О. звернулася до Конституційного Суду України з клопотанням дати офіційне тлумачення положень частини третьої статті 184 Кодексу в аспекті таких питань:

– чи залежить застосування гарантій, передбачених частиною третьою статті 184 Кодексу, від своєчасного повідомлення працівницею роботодавця про свою вагітність;

– чи є наявність вагітності на день звільнення працівниці у зв'язку із закінченням строку трудового договору безумовною підставою для поновлення звільненої особи на раніше займаній посаді у разі невиконання роботодавцем вимоги частини третьої статті 184 Кодексу щодо обов'язкового працевлаштування.

Обґрунтовуючи необхідність в офіційному тлумаченні вказаних положень Кодексу, Каніболоцька О.О. стверджує, що суди України, на рішення яких вона посилається у конституційному зверненні, по-різному застосовували їх за однакових юридично значимих обставин у справах однієї й тієї самої категорії, що призвело до порушення її конституційного права на працю.

2. Конституційний Суд України, розглядаючи питання про відкриття конституційного провадження у справі у зв'язку з прийняттям Першою колегією суддів Конституційного Суду України Ухвали від 14 листопада 2013 року про відмову у відкритті конституційного провадження у цій справі на підставі пункту 3 статті 45 Закону України „Про Конституційний Суд України“, виходить з такого.

У Конституції України визначено вичерпний перелік питань, підвідомчих Конституційному Суду України, зокрема офіційне тлумачення Конституції України та законів України (статті 147, 150).

За правовою позицією Конституційного Суду України офіційне тлумачення і застосування правових норм є різними видами юридичної

діяльності. Офіційним тлумаченням вважається діяльність компетентного органу державної влади щодо з'ясування і роз'яснення волі законодавця, матеріалізованої в нормі права (усвідомлення та роз'яснення смислу норм права з метою найбільш правильної їх реалізації). Правозастосовна діяльність полягає в індивідуалізації правових норм щодо конкретних суб'єктів і конкретних випадків, тобто в установленні фактичних обставин справи і підборі правових норм, які відповідають цим обставинам. Пошук та аналіз таких норм з метою їх застосування до конкретного випадку є складовою правозастосування. Надання консультацій чи роз'яснень з цього приводу не належить до повноважень Конституційного Суду України (Ухвала від 31 березня 2010 року № 15-у/2010).

Порушені в конституційному зверненні питання безпосередньо не пов'язані із з'ясуванням змісту положень частини третьої статті 184 Кодексу, у яких ідеться про обов'язкове працевлаштування вагітних жінок у випадку їх звільнення після закінчення строку трудового договору. Автор клопотання хоче з'ясувати залежність застосування гарантій, передбачених вказаними положеннями, від своєчасного повідомлення працівницею роботодавця про вагітність у разі звільнення у зв'язку із закінченням строку трудового договору, а також те, чи може бути вагітність працівниці у цьому випадку безумовною підставою для поновлення її на раніше займаній посаді, що є намаганням отримати юридичну консультацію щодо застосування положень частини третьої статті 184 Кодексу у справі за його позовом.

Наведене є підставою для відмови у відкритті конституційного провадження у справі згідно з пунктом 3 статті 45 Закону України „Про Конституційний Суд України“ – непідвідомчість Конституційному Суду України питань, порушених у конституційному зверненні.

Враховуючи викладене та керуючись статтею 153 Конституції України, статтями 45, 50 Закону України „Про Конституційний Суд України“, Конституційний Суд України

у х в а л и в:

1. Відмовити у відкритті конституційного провадження у справі за конституційним зверненням громадянки Каніболоцької Ольги Олександрівни щодо офіційного тлумачення положень частини третьої статті 184 Кодексу законів про працю України на підставі пункту 3 статті 45 Закону України „Про Конституційний Суд України“ – непідвідомчість Конституційному Суду України питань, порушених у конституційному зверненні.

2. Ухвала Конституційного Суду України є остаточною.

КОНСТИТУЦІЙНИЙ СУД УКРАЇНИ